

SCÉNÁŘ K AUDIONAHRÁVCE

Zpracovaly: Amálie Lexová, Tereza Sedláčková, Iva Mádlová
Odborné vedení: Mgr. Michaela Komorousová

Dana Spálenská, rozená Danuše Beldová, je bývalá československá sáňkařka. Narodila se 10. února 1950 v Jablonci nad Nisou, ale dodnes žije ve Smržovce. K sáňkování ji přivedl její otec. Již v 5 letech získala svůj první diplom.

Osudným rokem pro Danu Beldovou se stal rok 1968. Oslava plnoletosti, maturita, první olympiáda, a to vše na pozadí velkých společenských a politických změn.

Píseň: „Časy se mění“ (Kateřina Marie Tichá & Bandjeez)

Na ZOH v Grenoblu získala krásné 6. místo. Dodnes vzpomíná na proslulý hokejový zápas mezi Rusy a Českoslováky, který ukázal vzájemný napjatý vztah.

„Tam vedle nás seděli Rusáci, teď jsme řvali, kdo řval víc, aby překřičel toho druhého (smích): Češi, do toho! Nebo jsme řvali: Šajba! (smích) Oni už pak byli vytočený. Tak pak se sebrali a odešli pryč, už to nevydrželi.“

Na 18letou dívku zapůsobilo tenkrát i setkání s Alexandrem Dubčekem na slavnostním obědě pro olympioniky.

„Pan Dubček se mně zdál strašně hodnej, říkala jsem si „ježiš šmarja“, on by měl bejt přísnější snad, to přece není možný, vždyť vládne republice a tak!“

Po absolvování gymnázia v témže roce se Dana Beldová hlásila na Fakultu tělesné výchovy a sportu na UK, ale neúspěšně. Nakonec se vydala na dráhu rehabilitační sestry a tuto profesi vykonává dodnes.

Úspěšné období ale narušila událost, kdy byl její otec vyloučen z komunistické strany a následně vyhozen z práce. A to vše kvůli nesouhlasu s ruskou invazí do Československa.

„To bylo v roce 1970, musel jít z tý svý funkce a šel dělat do skladu bižuterie, ale tak nějak si potom zvykl, ale ono také nic jiného nezbyvalo, že jo, než si zvyknout.“

Přestože Dana Beldová jezdila na závody do zahraničí, nikdy nebyla nucena vstoupit do KSČ. I přes některé snahy svého nadřízeného se nenechala přesvědčit, a ten jí jako velký sportovní nadšenec nakonec podepsal všechny sportovní výjezdy do zahraničí.

V roce 1972 se ve svých 22 letech provdala. Její silnou vášeň k sáňkování ale nepřerušila ani práce, ani narození prvního dítěte, o které se musel starat její manžel.

V závěru její sáňkařské kariéry musela čelit nepříjemné situaci. To bylo po olympiádě v Innsbrucku v roce 1976. Tehdy na besedě v Jistebku někdo zmínil kontroverzní kombinězy československých olympioniků.

„No a někdo tam řekl, že jsme vypadali jako ti, co uklízejí silnice. Měli jsme takový oranžový oteplováky, nebylo to moc pěkný.“

Kritika se tehdy snesla na Danu Spálenskou, které bylo doporučeno, aby už naši zemi více nereprezentovala. Dana to ale vzala sportovně – nebránila se. Navíc v té době už chtěla se sáňkováním stejně skončit.

I dnes je Danuše Spálenská stále veselou a optimistickou ženou, co nelituje žádného okamžiku svého života. A odvaha? Ta jí rozhodně nechybí...

„Odvahy jsem měla vždycky dost. U těch saní, když se k tomu vracím, tam je spousta úrazů... Když jsem měla děti a trénovala jsem, tak jsem se vždycky zajímala o to, jak jsou odvážné, jestli se boje, tak to nemá moc cenu...“